

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧ. ΔΑΝΕΖΗΣ

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

ΘΗΡΑ, ΘΗΡΑΣΙΑ, ΑΣΠΡΟΝΗΣΙ, ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ

PLAN
DE L'ÎLE
HIÉRA ou SANTORIN.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΔΑΜ
ΑΘΗΝΑ 2001

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ ΒΑΘΟΓΛΟΥΣ,
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ ΚΑΡΤΕΡΑΔΟΥ
ΕΝΑΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΘΗΡΑΙΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΤΟΥ 1821

ΣΙΜΟΣ ΜΙΛΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ*

Μεταξύ των Θηραίων αγωνιστών του '21, ο πρεσβύτερος Ιάκωβος Βαθόγλου, πρωτοπάπας Καρτεράδου, διακρίθηκε για τη φιλοξενεία και αγωνιστικότητά του. Μόλις κηρύχθηκε η Επανάσταση, «*ἔδραμε εἰς τὴν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν καὶ παραλαβὼν ἑβδομήκοντα συμπατριώτας του, ὑπῆγε εἰς ἐπικουρίαν τοῦ στόλου τῶν Σπειζιῶν*». Οι εβδομήκοντα Θηραίοι «*ἑλληνοναῦτες*» διαμοιράστηκαν σὲ ἔντεκα σπετσιώτικα πολεμικά πλοία που πολιορκούσαν τη Μονεμβασία, ο δε Βαθόγλου στο τρικάταρτο «Ποσειδών», ιδιοκτησίας Παύλου Χ^η Αναργύρου, με πλοίαρχο τον γιο του τελευταίου Αναργυρο. Μαζί του ο Βαθόγλου πήρε ἔντεκα συμπολίτες του «*ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του... πληρώνων εἰς αὐτοὺς μισθοὺς κ.λ.*» ἔξοδα «*ἐν ᾧ ὁ ἴδιος ἐδούλευεν ἀμισθί*».

Στο πλοίο Ποσειδών υπηρέτησε ὑπὸ τον Χ^η Αναργύρου τρεις μήνες, ἀπὸ τον Μάιο μέχρι και τον Ιούλιο του 1821 παίρνοντας μέρος στις πολιορκίες Μονεμβασίας, Νεοκάστρου Ναυπάκτου, κατὰ πιστοποίηση που του χορήγησε ο πλοίαρχος «*τιμῶν τὸν ἀξίειπαινον τοῦτον ἄνδρα*».

Στα πολεμικά πλοία υπηρέτησε ἐπὶ ἐξάμηνο (και μάλιστα ὡς πυρπολητής), ἀλλ' αρρώστησε σοβαρά και αναγκάστηκε να επιστρέψει στην πατρίδα του, ἀφοῦ εἶχε ἤδη ξοδέψει και «*πολὺ μέρος τῆς περιουσίας του*» συντηρώντας τους αγωνιστὲς συμπατριώτες του. Η ασθένεια, ἀπότοκη τῆς πολεμικῆς δράσης του, κράτησε «*εἰς πολλῶν ἐτῶν διάστημα... και ἐξοδεύσας εἰς τοὺς ἰατροὺς τὰ μικρὰ λείψανα*» των οικονομίων του, περιέπεσε σε κατάσταση μεγάλης ἀνέχειας. Για δυστυχία του ἀκολούθησε και ο θάνατος τῆς πρεσβυτέρας του και ἀπέμεινε προστάτης ἐξὶ τέκνων, ἐνός ἀγοριού και πέντε θυγατέρων.

Όλα αὐτὰ τὰ δυσάρεστα τον ἀνάγκασαν να ζητήσει το 1836 κρατική συμπάρσταση με τη χορήγηση σύνταξης για τις προσφερθεῖσες υπηρεσίες του κατὰ την Επανάσταση, ὥστε ν' ἀντιμετωπίσει τις ἀνάγκες του, ὅταν μάλιστα οι θυγατέρες του «*προχωρήσασαι*

εἰς τὴν ἡλικίαν», δεν εἶχαν ἐλπίδα «*νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὸν κόσμον... ἐξ αἰτίας τοῦ θερμοῦ ὑπὲρ πίστεως και Πατρίδος ζήλου τοῦ πατρὸς των*», που ἀδυνατούσε πλέον και να τις προικίσει.

Τα ἀνωτέρω και ἄλλες λεπτομέρειες περιέχονται στα δημοσιευόμενα στη συνέχεια ἔγγραφα, τα οποία ἀνήκουν στα Γενικά Ἀρχεῖα του Κράτους με τα ἀρχεῖα στοιχεία «*Γραμματεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν και Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως*» (1833-1848), Κλάδος Α' - Ἐκκλησιαστικῶν και Γενικῶν Θεμάτων, Θυρίς 97 - Φάκ. 1, «*Συντάξεις*», (5/4). Τα κείμενά τους ἔχουν ὡς ἐξής:

«*Θήρα τὴν 24 Νοεμβρίου 1836*

*Πρὸς τὸν Β(ασιλικόν) Διοικητὴν Θήρας
Ἀναφορὰ*

Ἰακώβου Βαθόγλου πρωτοπαπᾶ Καρτεράδου, κώμης του Δήμου Θήρας, αἰτοῦντος περίθαλψιν δι' ἑαυτὸν και τὰς θυγατέρας του, ὡς ὑπὲρ Πατρίδος δυστυχοῦντων

Ὁ εὐσεβᾶτως ὑποφαινόμενος Ἰάκωβος Βαθόγλου, πρωτοπαπᾶς Καρτεράδου τοῦ Δήμου Θήρας, ἀπὸ τὰς πρώτας στιγμὰς τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος ὑπὲρ Πίστεως και Πατρίδος ἔδραμον εἰς τὴν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν και παραλαβὼν ἑβδομήκοντα συμπατριώτας μου ὑπῆγα εἰς ἐπικουρίαν τοῦ στόλου τῶν Σπειζιῶν ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ πιστοποιητικὰ τοῦ Πλοιάρχου Γεωργίου Πάνου, Ἀρχηγοῦ τότε εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Μονεμβασίας τῆς 6 Ἰουλίου 1836, τῆς Κοινῆς Διοικήσεως Σαντορίνης τῆς 27 Ἀπριλίου 1827, τῶν κατοίκων Καρτεράδου, τῆς 16 Ἰουνίου 1836, τοῦ Πλοιάρχου Ἀναργύρου Π. Χ^η Ἀναργύρου τῆς 5 Ἰουλίου 1835 και τοῦ Δημάρχου Θήρας ὑπ' ἀριθ. 595 και ἀπὸ 7 τρέχοντος.

Εἰς τὴν ἐκοστρατεία ἐκείνην, ὄχι μόνον τὴν περιουσίαν μου κατηνάλωσα, ἀλλὰ και τὴν ὑγείαν μου ἔχασα, ἀσθενῶν εἰς πολλῶν ἐτῶν διάστημα μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου εἰς τὴν πατρίδα και ἐξοδεύσας εἰς τοὺς ἰατροὺς τὰ μικρὰ λείψανα τῆς καταστάσεώς μου' εἰς τὴν δυστυχίαν ταύτην ἐπέλθοῦσα και ἄλλη, ὁ θάνατος τῆς συζύγου μου, με κατήντησεν ἐλεεινότερον, περιτοιοχούμενον ἀπὸ πέντε ὄρφανὰ θυγάτρια.

* Ιστοριοδίφης, συγγραφέας. Εκδότης του περιοδικού «Σιφνιακά».

Μόνον μετά θεόν ἐλπίδα εἶχον εἰς τὴν φιλόστοργον κπεδμονίαν τῆς Α.Μ. προσδοκῶν ὅτι, καθὼς τοὺς ἄλλους Ἄγωνιστάς, δὲν θέλει ἐγκαταλείψῃ καὶ ἐμὲ ἀπερίθάλπον. Μὲ τὴν πειοίθην ταύτην ἀναφέρθη ἐμπροθέσωμω πέρσιν διὰ τοῦ τότε Ἐπάρχου Θήρας, ἐξαιτούμενος σύνταξιν, ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς μὲν ἄλλους συντοπίτας μου ἐπεδαφιλεῦθη ἡ Βασιλικὴ τῆς Α.Μ. Χάρις, περὶ ἐμοῦ δὲ οὐδὲν ἔγινε, ἠναγκάσθη καὶ ἐφέτος περὶ τὸν Ἰούλιον νὰ ἀπέλθω εἰς Ἀθήνας ὁ ἴδιος, ὅπου ἐπαρουσίασα ἀναφορὰν μου πρὸς τὴν Α.Ε. τὸν Ἀρχικαγκελάριον τοῦ Βασιλείου, συνάπτων εἰς αὐτὴν καὶ τὰ προειρημένα πιστοποιητικά, ἐκτὸς τοῦ τελευταίου, ἦτοι τοῦ Δημάρχου, τὸ ὁποῖον ἐσχάτων ἔλαβον καὶ μ' ὄλον τοῦτο μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἐκατόρθωσα.

Πάσων λοιπὸν ὑπὸ τῆς δεινῆς ἐνδείας καὶ ἀπορίας τῶν ἀναγκαίων καὶ καταπκόμενος εἰς τὴν θεάν τῶν πέντε ὀρφανῶν θυγατέρων μου, αἱ ὁποῖαι προχωρήσασαι εἰς τὴν ἡλικίαν δὲν ἔχουσι ἐλπίδα νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὸν κόσμον ἀναλόγως τῆς γεννήσεώς των, ἐξ αἰτίας τοῦ θερμοῦ ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος ζήλου τοῦ πατρός των.

Εὐελπιζόμενος δὲ εἰς τὸ Φιλόπατρι καὶ φιλόπρωτων τοῦ Β(ασιλικῶ) Διοικητοῦ μας, προστρέχω μετὰ δακρῶν παρακαλῶν αὐτὸν νὰ μεσιτεύσῃ εἰς τὴν Σεβαστὴν Β(ασιλικὴν) Κυβέρνησιν, ὥστε νὰ φθάσωσιν αἱ ταπειναὶ ἰκεσίαι μου ἐνώπιον τοῦ θρόνου τῆς Α.Μ., πεποιθῶς ὅτι ἡ πατρικὴ αὐτῆς ψυχὴ δὲν θέλει ἀνεχθῆ νὰ μείνῃ ἔως τέλους ἀπερίθάλπτος εἰς τὸ γήρας του ὁ πιστὸς Αὐτῆς ὑπῆκοος καὶ ἀπροστάτευτος αἱ ὀρφαναὶ θυγατέρες μου.

Ἵποσημιῶμαι με σέβας βαθύτατον

Ἵ Οὐπειθέστατος

πρωτοπαπᾶς Ι. Βαθόγλου»

Τα συνημμένα πιστοποιητικά:

α) « Βλέποντες τὸ καλὸν κίνημα τῶν ὁμογενῶν μας χριστιανῶν διὰ τὴν μόνον ἐλευθερίαν μας, ὁ αἰδεσιμώτατος συμπατριώτης μας Πρωτοπαπᾶς Ἰάκοβος Βαθόγλου, ἐκουσίως τε καὶ προθύμως συνεισφέρει τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἐπηγένη εἰς τὴν θαλασσοπλοῖαν διὰ νὰ δουλεύσῃ (θεῖω ζήλω τοῦ γένους καὶ πατριωτισμοῦ φερόμενος) καὶ αὐτὸς διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ γένους. Ὅθεν καὶ διὰ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ζῆλον του καὶ προθυμίαν, τοῦ δίδεται τὸ παρὸν μαρτυρικὸν ἐσφραγισμένον τῇ κοινῇ σφραγίδι τῆς νήσου ἡμῶν.

Τῇ 27 Ἀπριλίου 1821 ἐν Σαντορίνῃ.

(Ἵ Ἡ Κοινὴ Διοίκσις Σαντορίνης - Τ.Σ.)

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἀθῆναι τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1836 τριάκοντα ἐξ

Ἵ Οὐμβολαιογράφος Ἀθηνῶν

(Τ.Σ.). (ὑπογραφή δουσάνγωστη).»

β) « Οἱ ὑποφαινόμενοι πρόκριτοι τοῦ χωρίου Καρτεράδου τοῦ Δήμου Θήρας πιστοποιοῦμεν ἐν καθαρῶ συνειδότι ὅτι ὁ συνδημότης μας κύριος Ἰάκοβος Βαθόγλου, ἱερεὺς, ἀπὸ ἐνθερμον ζῆλον καὶ προθυμίαν κινούμενος διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος, ἀπῆλθε κατὰ τὸ 1821 ἔτος με ἀκούραστον γεναιότητα εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶνα, ἐγκαταλείπων καὶ τὴν οἰκογένειάν του καὶ δαπανῶν τὴν περιουσίαν του, καὶ ἐμβὰς μετὰ τὸ πλοῖον τοῦ καπετὰν Παύλου Χ' Ἀναργύρου ἐπῆγεν εἰς τὴν θαλασσοπλοῖαν καὶ ἠγωνίσθη εἰς τὰς μάχας τῆς Μονεμβασίας, τῆς Κορώνης εἰς τὸ Νεόκαστρον καὶ Ἐπακτον, ὅπου ἐπολιόρκησαν τὸν ἐχθρικὸν στόλον ἡμέρας 27 εἴκοσιν ἐπὶ καὶ ὑπηρετήσας τοιοτοτρόπως διὰ τὸ διάστημα ἐξ μινῶν, ἐξόδευσε πολὺ μέρος τῆς καταστάσεώς του, ὥστε μετὰ τὴν ὁποῖαν ἔχει ὀλίγην εἰσέτι δὲν δύναται νὰ ζωοθρέψῃ τὴν πολυἀριθμὸν οἰκογένειάν του. Πιστοποιοῦμεν πρὸς τοῦτοισ ὅτι ἐν ᾧ εὐρίσκετο εἰς τὴν ναυτικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν, ἀσθενήσας, ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα. Ταῦτα γνωρίζοντας, βεβαιωθέντες παρ' ἀνδρῶν, οἵτινες ἠγωνίσθησαν μετὰ αὐτόν, πιστοποιοῦμεν ἐν βάρει τῆς συνειδήσεώς μας.

Ἐν Θήρᾳ τὴν 16 Ἰαννουαρίου 1836.

- Ἀγγελῆς Γ. Σιγάλας

- Σπῦρος Μαγουλάς

- Χατζῆ Ἀντώνης Συρίγος

- Διὰ Χ' Ἀντώνη Γιάννη

Πρέκα, Ἰω. Δαμίλης

- Λουκάς Μαρκοτσάνης

- Ἀναγνώστης Συρίγος

- Μανθῆος Νομικός

- Ἀντώνιος Ροῦσσο

- Πέτρος Βαθόγλου

- Τζανετῆς Πεκμετζῆς

- Μιχαῆλ. Ἰ. Σορότος

- Μανόλιος Χαρμπᾶς

- Μιχαῆλ Σορότος

- Δημήτριος Ποταμιάνος

- Πέτρος Σιγάλας

- Ἐμμανουὴλ Γαβρίλης

- Ἀντώνιος Καφουδρος

- Ἀντώνιος Χάρμπας

- Διὰ Χ' Νέστορα Βαθόγλου

ὑπογράφω μετὰ θελμᾶ του

ἐγὼ Δημήτρ. Ποταμιάνος

- Κωνσταντῆς Μονικός

- Ἰωάννης Μαρκοτσάνης

Διὰ τὴν γνησιότητα τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν

Ἵ Οὐ Β' Πάρεδρος

Χ' Ἀναγνώστης Λακάς

Ἵ Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἄνωθεν εἴκοσι ἀτόμων.

Τῇ 18 Ἰαννουαρίου 1836 ἐν Θήρᾳ

Ἵ Οὐ Δήμαρχος τοῦ Δήμου Θήρας

Π.Ν. Ἵ Ἀλβης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Τὴν 25 Ἰουλίου 1836, Ἀθῆναι

(Τ.Σ.) Ἵ Οὐ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν

(ὑπογραφή) »

γ)

« Πιστοποιητικὸν

Πλοιαρχῶν ὁ ὑποφαινόμενος ἐπὶ τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ πατρὸς μου κὺρ Παύλου Χ^π Ἀναργύρου τρικατάρτου πλοίου ὁ Ποσειδῶν, τὸν Μάϊον μῆνα, Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον τοῦ πρώτου τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀνεξαρτηρίας ἔτους, ἤτοι τὸ 1821, πιστοποιῶ ἔνθ' ἀνήκει ὅτι, ὁ αἰδεσιμώτατος καὶ πρωτόπαππας κύριος Ἰάκωβος Βαθόγλους ἐκ Θήρας, ἀπὸ ἔνθερμον τῆς πατρίδος του ζῆλον κινούμενος, ἦλθεν ἐπὶ τοῦ ρηθέντος πλοίου μας μὲ ἔνδεκα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του Ἑλληνοναύτας αὐτοθελήτως καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς Πρωτόπαππας, ἀφ' ἑνὸς μὲν καταδαπάνη τὴν ὑπαρξίν του εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του μνησθέντας ἔνδεκα ναύτας πληρώνων εἰς αὐτοὺς μισθοὺς κλπ. καὶ ἀφ' ἑτέρου, ἐν ᾧ ἐνθάρυνη ὅλους τοὺς εὐρισκομένους ἐν τῷ ρηθέντι πλοίῳ μου ὡς ἀπεδείχθη ἐπὶ τοῦ ρηθέντος ἔτους καὶ μνηῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ Μονεμβασίας, Νεοκάστρου καὶ Ναυπάκτου.

Τιμῶν ὁ ὑποφαινόμενος τὸν ἀξιεπαῖνον τοῦτον ἄνδρα, παραχωρῶ καὶ τὸ παρὸν εὐχαρίστως, ὅπως τοῦ χρησιμεύσῃ ὅπου ἀνήκει καὶ ὑποφαινομαι.

Ἐν Σπέταις τῇ 5 Ἰουλίου 1836

Ὁ Πλοίαρχος

Ἀνάργυρος Π. Χ^π Ἀναργύρου.

Ἐπικυροῦται ἡ ὑπογραφή τοῦ κυρίου Ἀναργύρου Παύλου Χατζῆ Ἀναργύρου τῇ ἑκτῇ Ἰουλίου τοῦ χλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους ἐν Σπέταις.

Ὁ Συμβολαιογράφος

Εὐστάθιος Σταμάτη Νικολάου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
τῇ 25 Ἰουλίου 1836 τριάκοντα ἕξὉ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
(Τ.Σ.) (ὑπογραφή).

δ) « Διὰ τοῦ παρόντος μου πιστοποιῶ ὁ ὑποφαινόμενος ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τὸ 1821 ἔτος πολιορκίας Μονεμβασίας, ὅτι ὁ Ἅγιος Πρωτοπαπᾶς Ἰάκωβος Βαθόγλους, ἐκ Θηρών, ἦλθεν ἐκ Θήρας εἰς τὴν πολιορκίαν ταύτην μὲ 70 συμπολίτας του Θηραῖους ἐν ἰδίαις δαπάναις τοῦ μνησθέντος πρωτοπαπᾶ καὶ μὲ ἐκούσιον γνώμην αὐτῶν, παρακινηθέντες ἀπὸ ἔνθερμον ζῆλον καὶ πατριωτισμόν, τοὺς ὁποίους ἀμέσως διεμοιράσαμεν εἰς τὰ ἡμέτερα πολεμικὰ πλοῖα τὸν ἀρ(ιθμὸν) ἔνδεκα, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονταν διὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Φρουρίου Μονεμβασίας. Ὁ ἐνάρετος καὶ ζηλωτὴς τῆς Πατρίδος κύριος Ἰάκωβος, μείνας ἐπὶ

τοῦ πλοίου τοῦ κυρίου Παύλου Χ^π Ἀναργύρου, ἀπῆλθεν κατὰ πρώτην προσβολὴν εἰς Κορώνην, Νεόκαστρον καὶ τελευταῖον εἰς Ναύπακτον, ὅπου μὲ τὴν βοήθειαν τῶν πυρπολικῶν μας πλοίων εἰσῆλθεν ὑποκάτω τοῦ Φρουρίου, ναυμαχοῦντες ὅπου διάφορα ἐχθρικὰ πλοῖα ἦσαν ἀγκυρωμένα ἐν τῷ φρουρίῳ τούτῳ. Πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἀνὰ χεῖρας του ἐνδεικτικὸν τοῦ κυρίου Ἀναργύρου Π.Χ^π Ἀναργύρου.

Ὅθεν ἐκτιμήσαντες τὸν ἔνθερμον ζῆλον καὶ ἀπαρδειγματίστον ἐνθουσιασμόν τοῦ ἐνάρετου τούτου ἀνδρός, δείξας κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην περίστασιν, ἔκριναν δίκαιον νὰ ἐφοδιάσω τὴν αἰδεσιμότητά του μὲ τὸ παρὸν ἐνδεικτικὸν μου, ὅπως βραβευθῆ ἀνγκόντως καθὼς ἐβραβεύθησαν καὶ οἱ λοιποὶ διὰ τὴν πατρίδα συναγωνισθέντες.

τῇ 6 Ἰουλίου 1836 Σπέταις

Ὁ Πλοίαρχος καὶ Ἀρχηγὸς

Γεώργιος Πάνου.

Ἐπικυροῦται ἡ ὑπογραφή τοῦ κυρίου Γεωργίου Πάνου τῇ ἑκτῇ Ἰουλίου τοῦ χλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους ἐν Σπέταις.

Ὁ Συμβολαιογράφος Σπειτσῶν
(Τ.Σ.) Εὐστάθιος Σταμάτη Νικολάου »

ε) « Ἀριθ. 593/Δ.475.

τὴν 7 Νοεμβρ. 1836

ἐν Θήρᾳ

Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Δήμαρχος Θήρας

Πιστοποιεῖ

Ὅτι ὁ πρωτοπαπᾶς Βαθόγλους δαπανήσας ὄλην σχεδὸν τὴν κατάστασίν του πληρώνων κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπανάστασεως ἐβδομήντα ναύτας καὶ ναυμαχῶν ὁ ἴδιος ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἱεροὺς τῆς ἀνεξαρτησίας μας ἀγῶνας, κατὰ τὰς ἀποδείξεις τὰς ὁποίας ἔχει εἰς χεῖρας του τῶν πλοιαρχῶν, ἔμεινε μὲ πέντε θυγατέρας ὀνομαζομένας Μαρία ἐτῶν 25, Μαργαρίτα ἐτῶν 22, Χρῶνα ἐτῶν 18, Νικολέτα ἐτῶν 10, Πελαγία ἐτῶν 7 καὶ μὲ ἓνα υἱὸν ἐτῶν 15 καὶ καταντήσας εἰς ἀμηχανίαν ἕνεκα τῶν ὁποίων ἔκαμε ἐξόδων, δὲν δύναται νὰ ἐξοικονομήσῃ τὴν πτωχὴν ταύτην καὶ πολυἀριθμὸν οἰκογένειάν του.

Ὅθεν εἰς ἐνδειξίν τῆς ἀληθείας καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ ἀγωνισθέντος τῷ δίδεται τὸ παρὸν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὅπου ἀνήκει.

Τ.Σ. Ὁ Δήμαρχος

Π.Ν. Ἀλβης »

Σίμος Μιλτ. Συμεωνίδης